

træde ind i, vil faae en Afgjørelse, der mere stemmer med det høie Landstings Anskuelse i denne Sag, og idet jeg har dette Haab og deler det sammen med to andre ærede Medlemmer her i Salen, have vi tilladt os at stille det Øndringsforslag, som det høie Landsting tidligere har vedtaget, og som jo gaar ud paa at bringe Lovforslaget tilbage til det, som den høie Regjering har forelagt for os. Landstingets Standpunkt er jo, som bekendt, dette, at man paa en vis Maade betragter Embedsstanden som et afluttet Samfund for sig, hvor Aarsagen til Forringelse i den Ønfes Status samtidig er Aarsag til Forringelse i Altes Status, og det er jo her i allerhøieste Grad Tilfældet, at det Tryk, som rammer den mindre lønne Embedsmænd, i lige saa høj Grad rammer den høiere stillede Embedsmænd. Jeg har set, at der andetsteds har været Tale om, at dette høie Thing i mindre Grad skulde søle varmt for det Tryk, der hviler paa den lavere lønne Embedsstand. Jeg forstaaar aldeles ikke Berettigelsen af en saadan Udtalelse. Det høie Folkething har tilbudt den lavere lønne Embedsstand et Tillæg paa 192 Kr., og den høie Regjering og Landstinget have været enige om at tilbyde den lavere stillede Embedsstand et Tillæg paa 240 Kr. Det synes, at et reelt Tilbud af 50 Kr. er ikke saa lidt, hvor der er Tale om Lønninger af den Størrelse, som der her er Tale om. Endvidere har Landstinget jo aldrig skillet sig saaledes, at man har negtet noget som helst Tilskud overhovedet til Embedsmændene eller har negtet noget som helst Tilskud til en Forhandling med det høie Folkething; thi det vil jo være i ærede Medlemmers Øndring, at der var flere af os, som stillede et meget imøbekommende Forslag i forrige Samling. Naar jeg nu altsaa tillader mig varmt at anbefale Øndringsforslaget til det høie Things Vedtagelse, sfer det, fordi jeg ikke ser nogen bedre Maade for os at gaa ind i det sidste Stadium af Forhandlingerne om denne Sag. Jeg siger udtrykkelig, at det ikke er Forslagsstillernes Mening at varsle til Riv, men at haabe paa Førlig, og jeg er overbevist om, at den Forsonlighedens Aand, som altid har været i denne Forsamling, ogsaa i nærværende vigtige Tilfælde vil bringe et godt Udfald af de Forhandlinger, som vi paa et senere Stadium komme til.

Clausager: At de ærede Forslagsstillere have fundet sig foranledigede til atter at opstille deres tidligere Øndringsforslag, og at Flertallet af Landstingets ærede Medlemmer ville stemme for dette Forslag, kan jeg meget vel forstaa, men derimod har jeg noget vanskeliggere ved at forstaa den ærede Øndrings Betragtning, at dette vilde være den heldigste Maade til paa dette sidste Stadium af Sagen at komme ind paa en Forhandling. Efter den Forhandling, som nu gjentagne Gange har fundet Sted i det andet Thing om

dette Lovforslag, synes det mig ikke, at der er megen Udsigt til, at Folkethinget skulde vilde fravige den Beslutning, det har taget, og forsaavidt som dette skulde vise sig at være Tilfældet, selv gjennem en Forhandling i et Fællesudvalg — hvortil jeg antager, at den ærede Øndrings hentydede i sine Udtalelser — saa vil, saavidt jeg formaar at bedømme Sagen, dette Things Flertal til sidst ikke have andet Valg end enten at gaa ind paa, hvad der foreligger, eller ogsaa at affære en ikke saa ganske ringe Del af vore Embeds- og Bestillingsmænd fra det Lønningstillæg, som man her har tilbudt dem. Jeg kan — og det har jeg jo ogsaa tidligere udtalt — meget vel forstaa, at der især i dette Thing er Tilbøielighed tilfede til at unde alle Embeds- og Bestillingsmænd et Lønningstillæg; men naar Udsigterne dertil ere saa lidt lovende, som de forekomme mig at være, saa er det, at jeg ikke saa godt kan gjøre mig fortrolig med, at det skulde være et rigtigt Princip, naar man ikke kan faae Alt, hvad man ønsker, saa at affære den talrigste og lavest lønne Del af Embeds- og Bestillingsmændene fra et Lønningstillæg. Det er kun disse saa Bemærkninger, som jeg har villet tillade mig at gjøre ved denne Leilighed, idet jeg selvfølgelig ligesom tidligere maa stemme inod Øndringsforslaget. Naar dette Øndringsforslag da — hvad jeg vel veed vilste — desuagtet bliver vedtaget af det ærede Thing, saa er det, at det staar for mig som tvivlsomt, om der derved er opnaaet Noget, forsaavidt som det jo dog ikke kan blive Mere, end hvad der nu her er tilbudt, og saa er det, jeg har Frygt for, at Flertallet af dette Things Medlemmer maatte vil søle sig endnu mere trykket ved saa at gaa ind paa det, end det nu vilde have sølt sig. Det er jo Noget, som maa overlades til Enhvers egen Betragtning. Jeg skulde, som jeg har udtalt ogsaa ved en tidligere Leilighed, være meget tilbøielig til at unde idetmindste saamange af de mindre lønne Embedsmænd, som det kunde være muligt, et Tillæg, men jeg har ikke stort Haab om, at det vil lykkes at opnaa Mere, end hvad der foreligger.

Fischer: Jeg vilde have sat megen Pris paa, om den ærede sidste Taler havde givet sin Sindsstemning Udtryk paa en heldigere Maade, end det nu er fset. Den ærede Taler under ogsaa de Embedsmænd, som lønnes med over 2,500 Kr., et Tillæg, men der foreligger intet Forslag fra hans Side, hvori det foreslaas at give dem et saadant. Det ærede Medlem vil stemme mod det Øndringsforslag, som nu foreligger, og holoe sig til de 2,500 Kr.; til ret at udfylde hans Betragtning mangler der altsaa et Forslag fra hans Side, som kunde gjøre det muligt for os Andre — det er da ialfald Noget, som man kunde forudsætte — at slutte os til det ærede Medlem, naar han udtaler, at han ogsaa under